

El xantatge dels Jocs Olímpics d'Hivern del Pirineu

«Ningú sap com es preveuen unes olimpíades que s'estan venent amb absoluta opacitat: avui ni veïnes, ni alcaldes, ni electes del Pirineu en coneixen el projecte»

Encetem any amb l'horitzó incert de quin serà el futur del nostre planeta i, en conseqüència, de la nostra supervivència com a espècie. Vivim immerses en una greu situació d'emergència climàtica que els qui controlen el món només saben aprofitar per seguir traient suc del pastís, abocant-nos al col·lapse. Una crisi a tots els nivells, que hauria de ser un toc d'alerta per assumir el repte de replantejar-nos el model de societat. Malgrat tot, sembla que no serà així, a no ser que el poder popular de la ciutadania es rebel·li i s'autoorganitzi per canviar-ho.

I al Pirineu no en quedem exemptes. Sembla que aquest serà l'any de la decisió final sobre la candidatura dels Jocs Olímpics d'Hivern, la solució màgica que ens té reservada el Govern de la Generalitat per "salvar" temporalment el nostre territori perquè, com bé diu la saviesa popular, qui dia passa, any empeny! En paraules recents del delegat de l'Alt Pirineu i l'Aran, Ricard Pérez (JxCat), "nosaltres ara començarem a explicar-nos i deixarem clar que els Jocs Olímpics han d'anar a dins d'un projecte de desenvolupament del Pirineu" i parla de xifres, una inversió de 1.300 milions d'euros, diu, per "ajudar a accelerar projectes que ja estan previstos d'executar" que "es faran igualment, però possiblement trigarem molts més anys a poder-les tenir".

També comencem any nou amb uns recents aprovats pressupostos de la Generalitat pel 2022, validats pels grups parlamentaris de Govern, ERC i JxCat, i gràcies a l'abstenció pactada d'En Comú Podem. Si ens fixem en les partides destinades a inversions a l'Alt Pirineu i l'Aran s'evidencia molt clarament quina és l'aposta per les nostres comarques. Les dades parlen per si soles: un 90% de les inversions productives són destinades al turisme (i d'aquestes el 100% destinades a les pistes d'esquí), un 6% a les telecomunicacions i un 4% a l'agricultura; essent inexistents les inversions en recerca, comerç o foment de l'ocupació. Si fem la comparativa de la inversió en el sector turístic respecte el total de Catalunya, podem dir que un 51% de la inversió en turisme a Catalunya serà destinat a la nostra vegueria o, dit d'una altra manera, que el 51% del total de la inversió en turisme del país serà destinada a l'esquí; mentre que la inversió en agricultura serà només d'un 1,4% i el de les telecomunicacions d'un 3,4% respecte el total de Catalunya.

Amb aquestes dades objectives queda clar quin és el projecte planificat des de la capital per les nostres comarques: seguir fomentant una activitat econòmica centrada en el monocultiu turístic de l'esquí, potenciada per una possible candidatura per albergar uns Jocs Olímpics d'Hivern pel 2030 i abocant al territori a ser totalment dependent d'una economia feble i estacional, dependent del clima i que no és capaç de resoldre els problemes estructurals territorials que patim com el despoblament, l'envelliment de la població, la manca de serveis públics i d'infraestructures, la dificultat d'accés a l'habitatge, la precarietat laboral, l'èxode rural juvenil i l'economia deprimida de moltes valls.

Els indicadors turístics alerten de les conseqüències d'aquest model: el PIB de l'Alt Pirineu i l'Aran és el que té una major dependència del sector turístic (22,5%) del país; i en algunes comarques quadruplica la mitjana del Principat, com a l'Alta Ribagorça (36% del PIB), a la Val d'Aran (34%) o al Pallars Sobirà (33% del PIB). Traduint a la renda anual, al Pirineu tenim la renda més baixa del Principat, 8.260 €/any les dones i 8.467 €/any els homes, mentre que la mitjana de Catalunya és de 14.723 €/any. Precarietat és el que ens comporta tenir un territori altament depenent del turisme.

Tanmateix, representants polítics s'entesten a fer-nos xantatge perquè sense els JJOO no

tindrem els serveis i les infraestructures que necessitem o trigarem molts anys en aconseguir-les. Un mercadeig en tota regla dels nostres drets com a persones. Potser perquè més tard o més d'hora caldrà donar la veu a la gent perquè decideixi sobre el projecte, tal i com està aprovat pel Ple del Parlament (juliol 2019), encara que pretenguin substituir la consulta pactada per un procés participatiu. I si, tenen por. La por de veure que no acceptem les seves condicions perquè volem poder desenvolupar una vida plena en un Pirineu viu!

Uns JJOO que ERC s'entesta en embolcallar-los de verd, venent-los com a "sostenibles", tot i les nombroses evidències científiques que hi ha, la desaparició del gel permanent i la previsió d'una pujada de la temperatura d'entre 0,7 i 2,1°C i un descens de la precipitació del 6,8%, segons projeccions de la mateixa Generalitat.

Uns JJOO que ningú sap com es preveuen i que s'estan venent sota opacitat absoluta. Avui ni veïnes, ni alcaldes, ni electes del Pirineu -tampoc dels partits que estan a Govern- en coneixen el projecte. Això si, des de les més altes esferes polítiques s'han afanyat a teixir aliances amb els *lobbys* de la construcció i del turisme per defensar a la una el macroesdeveniment.

Tot plegat no és més que una greu irresponsabilitat que, lluny de planificar economies diversificades i descentralitzades de les grans capitals, per aconseguir ser autosuficients i no dependents territorialment i preparar-nos per afrontar els durs temps que vindran, ens empenyen a seguir essent el "balneari d'Europa".

Estem en temps de descompte del partit per això urgeix construir una societat que posi la vida de les persones al centre, que vetlli pels seus drets, independentment del lloc del país on habitin. I que aquesta nova societat sigui construïda entre totes i per totes.

[nointext]